

Skarga wniesiona w dniu 11 sierpnia 2021 r. – Węgry / Komisja**(Sprawa T-491/21)**

(2021/C 401/18)

Język postępowania: węgierski

Strony

Strona skarżąca: Węgry (przedstawiciele: Z. Fehér i G. Koós)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2021/988 z dnia 16 czerwca 2021 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) ⁽¹⁾ w części dotyczącej Węgier i wyłączającej się z finansowania unijnego na lata budżetowe 2016–2019 wsparcie z Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) powołując się na brak kluczowego mechanizmu kontroli (rozwój obszarów wiejskich – EFRROW – Działania w zakresie leśnictwa), oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Zdaniem rządu węgierskiego Komisja błędnie interpretuje art. 30 rozporządzenia 1306/2013/UE ⁽²⁾ i art. 28 ust. 1 lit. b) rozporządzenia 809/2014/UE ⁽³⁾. Argumentacja zawarta w pkt 3.4.2. dokumentu wyjaśniającego Komisji zatytułowanego „Metody obliczania kwoty wsparcia rozwoju obszarów wiejskich w celu wykluczenia podwójnego finansowania”, zmienionego w lutym 2017 r., nie jest zgodna z tymi przepisami. Dokument wyjaśniający nie jest prawnie wiążący, a zawarta w nim interpretacja jest również niezgodna z prawem UE.

Na poparcie swojej skargi rząd węgierski podnosi zasadniczo jeden zarzut. W ocenie tego rządu art. 30 rozporządzenia 1306/2013/UE oraz art. 28 ust. 1 lit. b) rozporządzenia 809/2014/UE nie wymagają wprowadzenia odpowiednich kontroli podwójnego finansowania powstałego jako ewentualna konsekwencja środków przyznanych na zazielenienie i zalesianie, gdyż na podstawie obecnie obowiązujących przepisów unijnych nie istnieje uzasadnione ryzyko podwójnego finansowania w odniesieniu do środków przyznanych z tych dwóch tytułów finansowania.

W celu poparcia tego stanowiska rząd węgierski zamierza najpierw wykazać, że wydatki finansowane na zalesianie i zazielenienie osiągnęły zupełnie inny cel finansowania. Następnie rząd węgierski stwierdza w swoim wniosku, że kontekst tych dwóch dotacji jest również zupełnie inny. Kryteria kwalifikacyjne dla poszczególnych dotacji są różne, a koszty kwalifikowane również nie mogą być utożsamiane.

Rząd węgierski podnosi wreszcie, że Komisja Europejska błędnie interpretuje zakres ogólnego zakazu podwójnego finansowania zawartego w art. 30 rozporządzenia 1306/2013/UE i nie bierze pod uwagę, że obecnie obowiązujące przepisy unijne nie wymagają wyraźnie, aby finansowanie przyznane na zalesianie i zazielenienie powodowało podwójne finansowanie.

⁽¹⁾ Dz.U. 2021, L 218, s. 9.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008 (Dz.U. 2013, L 347, s. 549).

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 809/2014 z dnia 17 lipca 2014 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli, środków rozwoju obszarów wiejskich oraz zasady wzajemnej zgodności (Dz.U. 2014, L 227, S. 69).